

Landet i vor Menneskealder have to udmærkede Mænd, den Eine efter den Anden, repræsenteret denne Videnskab ved Universitetet og bragt meget smukke Resultater tilveie. Men disse burde nu lægges frem i den Afslutning, som de have naaet netop nu i den nuværende Professor, Professor Johnstrups Bevidsthed. Saaledes som denne Sag staar for ham efter et langt Liv i Videnskabens og Statens Tjeneste, burde den netop kjendes af de Herrer, og det vilde være det smukke Udgangspunkt for den hele Undersøgelse. Der kunde da betegnes, hvilke de væsentligste Spørgsmaal ere, som ville komme op, og de Uvisheder, der findes paa saa mangfoldige Steder, ville kunne paapeges. Et saadant afsluttende Arbejde, mener jeg, burde være ledsaget af et Kort af ikke altså lille Maalestok. De Kort, man hidtil har kunnet faae over Danmarks geologiske Forhold, ere saa smaa og ubetydelige, at man næsten Intet kan lære deraf. Derfor vil jeg henlede den høitæredede Kultusministers Opmærksomhed paa, om ikke netop dette Punkt burde gaa med ind i Planen.

Og saa er der en Ting endnu. Der kommer jeg til at vende mig ikke til de mindre Landeieendomsbefiddere, men til de større, som man siger, jeg ikke har Øyst til andet end fornærme. Dette er ikke Tilfældet; jeg veed saa godt, at vore større Landeieendomsbefiddere ogsaa rumme fortræffelige Kræfter imellem sig, og jeg veed ogsaa saa overordentlig godt, at naar disse Mænd ville samle sig om store Opgaver, ville de netop paa Grund af de særlig heldige økonomiske Forhold, hvorunder de ere stillede, paa mange Punkter kunne tage Initiativet og faae mange Ting frem, som Andre vanskelig kunne bringe frem. Her ved disse Undersøgelser ville Boringer i Jorden være en væsentlig Fremgangsmåde. Men naar det ikke skal koste ganske umaadelige Summer vil der ikke kunne være Tale om at føre disse Boringer ned til store Dybder. Paa den anden Side har det en ganske overordentlig videnskabelig Betydning, at vi faae at vide, hvordan Undergrunden i vort Land staar i 4, 500 maaste 1000 Fods Dybde. Der vil jeg altsaa sige, at de større Jordbesiddere, som dog vistnok ogsaa kan have nogen Interesse for, hvorledes deres Eiendom ser ud nede i Dybden, at de ville i Stedet for disse Kapløb, som vi ellers se dem give sig af med, Hestevæddeløb, Hareforcejagt efter et jaget Dyr og andre flige, dels temmelig barnlige, dels temmelig umenneskelige Væddeløb, kunne drive et slikt Væddeløb nedad. Kunde ikke Noget af dem have Øyst til gennem de Undersøgelser, som vi her pege paa, og som ville være af ganske

overordentlig stor Betydning for vort Lands geologiske Undersøgelse, og maaste heller ikke ville faave praktisk Betydning, at bringe nogen Klarhed over, hvad der ligger nede i Dybden af vort Land, navnlig under det vældige Ariditlag, som synes i en Høide af omtrent 1000 Fod at danne Undergrunden, og som man kun paa et eneste Sted er kommen igjennem, uden endda at faae synderlig vigtige Oplysninger ud deraf om, hvad der er neden under. Der er store Opgaver, hvor man kunde indlægge sig Vre og høste Tak af det Folk, man hører til.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sang: Det er kun en meget kort Bemærkning til den ærede sidste Taler, jeg vil gjøre. Naar han saa flot omtalte dem, der holdt paa, at Menneskets Skabelse var foregaaet 4,000 Aar før Kristus, og naar den ærede Geolog ligesom andre Geologer tager Munden saa fuld og mener, at de have bevist, hvad de aldeles ikke have bevist, og hvad andre Geologer om et halvt Hundrede Aar ville udle dem for, og naar han siger, at dette med 4,000 Aar er Noget, man tror i Bartou og Abel Cathrines Stiftelse — saa vedkjender jeg mig: Jeg tror det, jeg hører til de Dumme, jaaledes som den ærede Folkethingsmand der behager at fremstille dem, som tro det. Jeg spørger den ærede Geolog: Hvorledes læser han Biblen? Jeg tror, at de, der holde paa Menneskets Skabelse — naar man siger Verdens Skabelse, er det Menneskets Skabelse — 4,000 Aar før Kristus, ere komne til et meget fornuftigere Resultat end det, de Herrer Geologer endnu ere komne til. De forstaa ikke en Gang at læse det første Vers af første Mose Bog. Det ærede Medlem, som talte, havde ikke den fjerneste Aenselse om, hvorledes det første Vers af første Mosebog skal forstaaes. Der er her Tale om to Skabelser: Skabelsen i Begyndelsen og Skabelsen i 6 Dage, og hvor mange Aar er der derimellem? Ja, der kan det ærede Medlem faae 100,000 Aar, 1 Million Aar; ja en Billion, 10 Billioner Aar, saa mange, han vil, til al den Ulsbe af Kuldannelse, Trædannelse, og al den Udvikling — saa mange han vil. Jeg skal tværtimod opfordre den ærede Kultusminister til, at han lader de 4,000 Aar „siden Menneskets Skabelse“ blive staaende; thi den ærede Kultusminister har Ret og Geologen Uret.